

РЕШЕНИЕ

№ 553

гр. Перник, 12 ноември 2013 година

Административен съд Перник, в съдебно заседание на осми ноември през две хиляди и тринадесета година, в състав:

СЪДИЯ: СЛАВА ГЕОРГИЕВА

При секретаря И.И.***, като разгледа докладваното от съдията Георгиева административно дело № 378 по описа за 2012г., за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 203 и сл. от Административно-процесуалния кодекс /АПК/, във връзка с чл. 1, ал. 1 и ал. 2 от Закона за отговорността на държавата и общините /ЗОДОВ/.

Производството пред първоинстанционния съд е образувано по искова молба, подадена от М.М.З.,*** против Дирекция за Национален строителен контрол. Иска се обуславя от претърпени неимуществени вреди от ищеца, в следствие на извършени на 01.03.2012г. действия на длъжностни лица при ДНСК по повод принудително премахване на незаконен строеж-“Стопанска постройка”, находяща се в имота на ищеца изразяващи се в несъставяне на протоколи по време на премахването. Претендират се имуществени вреди в размер 50 000 лв., в следствие на претърпените болки и страдания от извеждането на студа на 01.03.2012г. на яретата, козите и бебетата им от помещението подлежащо на премахване. Според съдържанието на исковата молба и уточнителната такава, действията се изразявали в извеждане на животните от стопанската постройка и несъставяне на протоколи по премахването на строежа. Претендира се уважаване на иска в пълния му размер, който след допуснато изменение е в размер на 500 000 лева. Няма претенция за присъждане на разноски.

Ответната страна оспорва така предявения иск. Излага съображения, че в конкретиката на казуса ищеца не е установил по категоричен начин на сочената от него дата осъществяване на фактически действия от страна на ДНСК. Напротив от всички приобщени по делото доказателства се установява, че на тази дата служителите на различните органи не са успели да осъществят премахване на незаконната постройка, за което са оформили по надлежния ред изискуемите се по Наредбата за принудително премахване протоколи. С оглед на това счита, че не са

налице незаконосъобразни действия, поради което и отговорността му за вреди не може да бъде ангажирана.

Представителят на Окръжна прокуратура Перник заключава, че искът е неоснователен и недоказан по основание и размер и следва да се отхвърли.

Съдът, като прецени поотделно и в съвкупност събраните по делото доказателства, становищата на страните и съобрази приложимия закон, намира за установено от фактическа страна следното:

Съгласно разпоредбата на чл. 203 от АПК, гражданите и юридическите лица могат да предявят иски за обезщетение за вреди, причинени от незаконосъобразни актове, действия или бездействия на административни органи и длъжностни лица. Държавата и общините дължат обезщетение за всички имуществени и неимуществени вреди, които са пряка и непосредствена последица от незаконосъобразните актове, действия или бездействия на техните органи и длъжностни лица, независимо дали са причинени виновно от длъжностно лице. Отговорността на държавата и общините за вреди се характеризира като обективна, безвиновна, а възникването на право на обезщетение предполага осъществяването на фактически състав със следните елементи: незаконосъобразен акт, действие или бездействие на орган или длъжностно лице на държавата или общината при или по повод изпълнение на административна дейност, отменени по съответния ред; вреда; причинна връзка между постановения незаконосъобразен акт, действие или бездействие и настъпилия вредоносен резултат. При липсата, на който и да е от елементите на посочения фактически състав не може да се реализира отговорността на държавата с правно основание чл. 1, ал. 1 от ЗОДОВ.

В тежест на ищеца, съгласно чл. 154, ал. 1 от ГПК, във вр. с чл. 144 от АПК е да проведе пълно главно доказване на всички елементи от фактическия състав на предявените от него иски, както и да определи срещу кого да насочи исковата си претенция. В съответствие с носената от ищеца доказателствена тежест, съдът е длъжен да приеме за ненастъпили тези правни последици, чийто юридически факт е останал недоказан.

Претенцията не почива на отменен незаконосъобразен акт, както и на незаконосъобразни бездействия на органите на ДНСК.

Доколкото изхождайки от обстоятелствената част на исковата молба, от уточнителната молба, както и от данните по делото състава приема, че претенцията за обезщетяване произтича от незаконосъобразно действие и същото съгласно чл. 204, ал. 4 от АПК следва да се докаже в това производство. В случая съдът намира, че не е налице първият елемент от фактическия състав. Не е налице незаконосъобразно действие на административен орган или длъжностно лице при или по повод изпълнение на административна дейност, поради което иска за

обезщетение за причинени неимуществени вреди от действието на органи на ДНСК да извършат принудително премахване на незаконния строеж, находящ се в имот, на който ищеца е собственик се явява неоснователен и като такъв следва да бъде отхвърлен. За да достигне до този извод състава изхожда от представените и приети по делото писмени доказателства и ангажираните гласни такива в хода на съдебното производство.

На първо място налице е Заповед № ДК-02-Пк-31 от 14.12.2007г. на началника на РДНСК Перник, с която е наредено премахване на незаконен строеж-стопанска постройка, находяща се в УПИ VII-164, кв. 10 по плана на ***, собственост на ищеца. Тази заповед е била оспорена по законоустановения ред и е влязла в сила на 04.04.2010г. след произнасянето по АД № 609/2010 на състав при Върховен административен съд, с което е оставено в сила решението по АД №177/2008г. по описа на Административен съд София. Влезлите в сила актове, с които е разпоредено премахване на незаконни строежи се изпълняват по реда на ЗУТ и Наредба № 13 от 23.07.2001 г. за принудителното изпълнение на заповеди за премахване на незаконни строежи или части от тях. След направена проверка по изпълнение на заповедта е констатирано, че същата не е изпълнена в указания срок. С възлагателно писмо изх. № ПК-2539-00-822 от 30.01.2012г. на началника на ДНСК е разпоредено на началника на регионалния сектор по строителство, на общинска администрация Трън, на управителя на "Жилфонд" да извършат принудително изпълнение на Заповед № ДК-02-Пк-31 от 14.12.2007г. на началника на РДНСК Перник, като за премахване на незаконния строеж е определен времеви период, а именно да започнат изпълнение на 01.03.2012г. и да приключат на 09.03.2012г.. Това писмо е сведено до знанието на ищеца. В изпълнение на възлагателното писмо на 01.03.2012г. на място са пристигнали длъжностни лица на посочените органи, които са били допуснати до стопанската постройка от настоящия пълномощник по делото. Това първо действие по принудителното премахване не е спорно. На 01.03.2012г. от длъжностни лица на ответника, от изпълнителя, от община Трън и от полицейски служител е съставен протокол № Т-173/05-1 от същата дата, в които е отразено, че стопанската постройка не е опразнена от животни. Записано е също, че до 12.00ч. са изведени от стопанската постройка 16 броя животни, като не са успели да изведат останалите, тъй като при тях в постройката имало куче-пазач. На 01.03.2012г. видно и от показанията на свидетелите по делото е, че същите са влезли в имота и са се опитали да освободят стопанската постройка от обитателите ѝ, като са започнали да извеждат яретата и козите в дворчето пред нея. След около час, час и половина са се отказали, тъй като не успели да се справят с извеждането на всички животни, тъй като при тях е имало куче. Представителите на ДНСК на сочената дата не са извършвали действия по премахване на строежа, нито се установи да са извеждали

животни. С оглед изложеното настоящия състав намира, че на 01.03.2012г. не са извършени никакви фактически действия по премахване на незаконния строеж, поради обстоятелството, че строежът не е освободен доброволно от движимото имущество.

Въз основа на изложената и възприета фактическа обстановка, настоящия състав намира от правна страна следното:

В чл. 7 от Конституцията на Република България е предвидено, че държавата отговаря за вреди, причинени от незаконни актове или действия на нейни органи и длъжностни лица. Този принцип е залегнал в чл. 203 от АПК - исковете за обезщетения за вреди, причинени на граждани или юридически лица от незаконосъобразни актове, действия или бездействия на административни органи и длъжностни лица, се разглеждат по реда на тази глава, а за неуредените въпроси за имуществената отговорност се прилагат разпоредбите на Закона за отговорността на държавата и общините за вреди.

В конкретиката на казуса не е приложим чл. 1 от ЗОДОВ, тъй като не са налице кумулативно изискващи се предпоставки за ангажиране на такава отговорност, а именно - незаконни действия, извършени от длъжностни лица на ответника, които да съставляват административна дейност. Единственото задължение на ответника по иска е било на определената дата и час съвместно с изпълнителя и в присъствието на представители на общинската администрация, на експлоатационните предприятия и органите на Министерството на вътрешните работи да съставят протокол за състоянието на незаконния строеж преди започването на принудителното изпълнение на заповедта за премахване (приложение № 3, какъвто протокол е съставен) и то е изпълнено. То следователно не е налице незаконно действие, т.е. такова дело не почива на нормативна уредба и което да е извършено без законова основа. Обстоятелството, че на тази дата не са извели животните от стопанската постройка е ирелевантно за настоящия правен спор, тъй като на лицата, на които е възложено премахването на незаконния строеж е предоставена възможността във определен времеви период да осъществят принудителното ѝ премахване. Поради тази причина, претърпяна от ищеца вреда и причинно-следствена връзка между незаконните действия, респ. бездействия, и настъпилата вреда не следва да се изследва, тъй като както споменах по-горе не се откриха незаконосъобразни действия. В тази връзка бе и заличена допуснатата съдебно медицинска експертиза, тъй като същата по-никакъв начин не би могла да докаже осъществяването на фактическия състав на "незаконосъобразните действия". Предявеният иск за заплащане на неимуществени вреди остана недоказан в процеса по основание и следва да бъде отхвърлен. По делото не бяха ангажирани доказателства, установяващи, че конкретно непремахването на процесния незаконен строеж е причинило на ищеца емоционално натоварване и стрес, дълбоко и

непоправимо влошаване на здравословното му състояние. Твърденията му и доказателствата в тази връзка се изразяват, че болките и страданията му произтичат от извеждането на животните на двора за известен период от време, а не от непремахването на незаконната постройка на 01.03.2012г.. Доказването на конкретни по вид и интензитет страдания и неудобства има значение само за доказване на размера на иска, защото все пак различни лица имат различна чувствителност. За претърпени неудобства и страдания, като резултат от изпълнението на законосъобразен акт обезщетение не се присъжда.

С оглед на всичко изложено по-горе при недоказана първата кумулативно дадена предпоставка на иск по ЗОДОВ - наличие на неоснователно действие на ответника или негово длъжностно лице, при осъществяване на административна дейност исковата претенция за претърпени вреди от действия на органи на държавата и общините по реда на ЗОДОВ следва да се отхвърли като неоснователна и недоказана.

Водим от изложеното и на основание чл. 172, ал. 2 от АПК Административен съд - Перник

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ изцяло предявения от М.М.З.,*** иск против Дирекция за Национален строителен контрол.

Решението подлежи на касационно обжалване пред ВАС на РБ в 14-дневен срок от съобщаването му на страните.

СЪДИЯ :/п/